

כבכל שנה, גם הפעם היו חמש מועמדות לזכייה בפרס האוסקר לשחקנית הטובה ביותר של השנה. שלוש מהן ותיקות ור מוכרות היטב. האחת, ליב אולמן, אולי הגדולה בשחקניות-הבד היום, כשהיא עורכת עם אינגמר ברגמן; השנייה, גלנדה ג'קסון, וירטואוזית שזכתה כבר פעמיים בפסלון המוזהב; השלישית, פיי דאנוויי, הקרובה ביותר מביניהן לדמות הכוכבת ההוליוודית המקובלת (מכל שחקניות-הבד באמריקה זכתה באחרונה במקום שני ב"מישאל"פופולריות בין עיתונאים ובעלי-בתי-קולנוע).

זו היתה ראיייה לפרס. ולו רק בשל ציפייתה הממושכת (כבר לפני עשר שנים היתה מועמדת, על בוני וקליד). ואכן, היא זכתה בו, סוף סוף, על רשת-שידור. אבל הפתעת השנה היו שתי צעירות כימעט אלמוניות, מן הסוג שבדרך-כלל מגיע רק בקושי למועמדות על תפקידי-מישנה, אשר העזו לחתור אל האוסקר הראשי. אם לא זכו בו, הרי זה רק משום שלא הספיקו לבסס את יחסי-הציבור שלהן.

מברווזין לברבור. אולם, לאחת מהן יש בכל זאת כמה מהלכים ראשית, משום שהיתה כבר מועמדת, לפני שלוש שנים, לקבל פרס על הופעה בתפקיד מישני. משום שהיא אחותו של מי שנחשב

שחקנית טריה שויב אחי לא אהב שחקניות

היום כנערה-הפלא של הוליווד, שמה הוא טליה שייר, ואת תהילתה השנה קצרה בזכות התפקיד הנשי הראשי בסרט הנובר עתה את שיאי הקופות באמריקה, רוקי. היא מתחילה את הסרט כובנית אפרורית, ממשקפת, שעברה כבר את יום הולדתה ה-30 ומעולם לא זכתה בהזמנה לקולנוע מידי בחור כלשהו. עד שהיא פוגשת ברוקי, המתאגרף בעל הקאריירה הגוססת, ולמענו היא מחליפה עורה והופכת מברווזון מכוער לברבור יפהפה.

זה התפקיד הטוב ביותר שהיה לי אי פעם, מודה טליה, שהיא רעייתו של מלחין הוליוודי מצליח בשם דויד שייר, שכתב מוסיקה לסרטים כגון השיחה, חטיפת שלהם 1-2-3 וכל אנשי הנשיא. ההודעות להחליף דמות לפני עיני הצופים, היא חלומה של כל שחקנית, וכי אינו אשה בקהל לא תודה עם דמות שכזאת?

לא בזכות האחר! מה שמרגיז אותה באמת, בימים אלה, הוא הרמזים כאילו זכתה בתפקיד בזכות אחיה, כי האח הוא פרנסיס פורד קופולה, האיש שהפך את הסנדק לאגדה קולנועית, וזה בפרס בפסל טיבל קאן עבור השיחה, ומסיים בימים אלה את הפקת אחד הסרטים היקרים ביותר שי נעשה באחרונה בהוליווד: סוף הטולס הגיע.

רגוזה מוצדק, ולו רק משום שכל חייה

התשובה הגרמנית ל"עמנואל"

ל הצלחה אין גוֹסחות. דבר זה כבר הוכח פעמים אין-ספור בעבר. למרות זאת מנסים סוחרי-הקולנוע בכל פעם לחקות הצלחות על המסכים, וללכת בעיקבותיהן. כך קרה גם ליצירת-הפאר הארוטית של הקולנוע הצרפתי, עמנואל.

ההצלחה המיסחרית המסחררת שבה זכה הסרט בכל מדינה שבה הוצג, הולידה מייד תעשייה שלמה של סרטים שניסו ליצור משהו דומה, שיהיה תערובת של ארוטיקה עם פילוסופיה, על גבול הפרוגרסיה הי טהורה, עם המון סממנים סאדו-מאזוכיסטים ויומרות אינטלקטואליות.

אלא שההצלחה לא חזרה על עצמה בי שנית. בשנתיים שחלפו מאז יצא עמנואל אל המסכים, ניסו עשרות סרטים ללכת בעיקבותיו. רק מעטים מהם הגיעו לרמתו. אף אחד מהם לא זכה בהצלחה קופתית דומה.

אולם באחרונה מגלה סרט גרמני אלמוני סימנים, כי הוא עשוי להתקרב אל הצלחתו של עמנואל. זהו הסרט ואנסה שיצר הבמאי הגרמני יוברט פרנק, והחורר כימעט בי חיקוי מדוייק על כל עלילות עמנואל בבאנגוק, אלא שהפעם מתרחשת העלילה הארוטית בהונג-קונג, שם עוברת גיבורת הסרט, ואנסה, את כל החוויות המיניות האפשריות. אולם אם זוכה הסרט בהצלחה קופתית באותן מדינות שבהן מתירה הי צנזורה את הקרנתו, נראה שזה יותר בי זכות כוכבת הסרט, השחקנית הגרמניה אוליביה פאסקאל בת ה-19, שעל-פי כל הסימנים עשויה להיות את התשובה הי גרמנית לטליה קריסטל ההולנדית, כוכבת עמנואל.

רשם מהחלטתי. כנראה, אז לא אהב שח קניות."

בלי כל עידוד ניכר מצדו הלכה טליה, המכונה במישפתה, טאלי, ללמוד ברצי נות דראמה. היא אפילו הופיעה בכמה מחזות בברודוויי, ובכמה סרטים שהיתה במדיפה לשכות. המישפתה לא התרשמה במיוחד. ואו, ב-1969, גישאה לדויד שייר. זה כבר עשה יותר רושם, לפעמים נדמה לי שגשאתי לי בעל כדי שיהיה לאבא חברי, היא אומרת. ואכן, האבי-המלחין ור חתנו, שהוא פסנתרן, מנצח, מעבד ומל-חין, מצאו מייד שפה משותפת. ואילו טליה גילתה, באותה הזדמנות, שהרקע היהודי של בעלה אינו שונה ביותר מן הרקע האיטלקי שלה. גם אצלם מחנכים רק את הגברים להאמין שצפויים להם דברים גדוי לים בחיים, היא אומרת.

מיבחנים מאחרי הגב. את ההזדמנות הגדולה הראשונה על הבד קיבלה מאחיה בטעות. כשהציעה את עצמה לתפקיד קוני קורליאונה, בתו היחידה של הסנדק, השיב לה פרנסיס: "אינך מתאימה". אני חור שבת שהוא ראה את קוני בדמות של שיפחה, נזכרת טליה, וזה לא בדיוק מה שראיתי אני. ואו, כאשר נסע קופולה ללונדון, להיוועד עם מארלון ברנדרו, ניגר שה טליה למיבחנים, שנערכו מול מצלמות הטלוויזיה. היא החליטה שלא להשתמש בשיח-המישפתה מן הבית, שבו השתמשה עד אז, והציגה עצמה כ"טליה שייר". הי מפיק רוברט אונס החתיים אותה מייד. פרנסיס בלע את הגלולה.

מבין שחששותיו נתברר, טליה הצליחה בחלק הראשון עד כדי להיות מועמדת ל-אוסקר עבור הופעתה בפרק השני של הסנדק, שבו היא מגלמת בסצנה אחת את קוני בת ה-16, ובסצנה אחרת היא קוני בת ה-48. באחרונה צפו בה מיליוני צופים בכל העולם, כשהיתה רעייתו הנצלנית של טום (ניק גולט) בסדרה הפופולרית בטל-וויזיה עשיר ועני.

למרות זאת, נתבקשה לעבור מיבחני-בד לפני שקיבלה את תפקידה ברוקי. היא מספרת: "היה זה אחרי שביליתי שישה שבועות בבית-חולים, עקב לידה שלווחתה בסיבוכים אצל התינוק. לכן באתי למיבחן

שחקנית סימו פאסקאל, חלמתי להפוך לנער"

אוליביה פאסקאל ב"ואנסה" חיקוי כימעט מדוייק

משוחררת לגמרי ממירוץ-העכברים ההר ליוודי, בהכרה שגם אם אכשל, לא יהיה זה אסון גדול."

היום מחכות לה ההצעות בתור, והיא כבר מכריזה על כוונתה, בעתיד, להיות תחרות לאחיה ולהיות במאית בעצמה. וי אולי, מי יודע? "הייתי רוצה אפילו לנהל אולפן שלם, במלוא מובן המילה."

מכרבור למלאך-חבלה. אם טליה שייר היתה ידועה אך בקושי, הרי את סיסו ספאסק כימעט שלא הכירו. נערה בעלות חזות תימהונית, מנומשת ואדומת שיער, היא הצטיינה בקאריירה מגהקת. בי כל פעם שהתחילה להצליח, שבקה ההצלחה חיים. עד שזכתה גם היא בהזדמנות שלה, להפוך מברווזון לברבור.

אלא שמברבור יפהפה היא משרה את עורה שוב, והופכת למלאך-חבלה. וזאת, בסרט שעלול היה להיות את דודנו של מרגרטה-השדים, אילולא אישיותה יוצאת הדופן של סיסו ספאסק, המגלמת את קארי (ראה שעון).

למן הרגע הראשון שבו היא מופיעה על הבד, נלעגת ומושפלת, מאבדת עשתונותיה במישחק כדורעף וסופגת עלבונות מכל חבריה לכיתה, נוצרת סביבה אווירה מחור שמלת, כשאמה, קנאית דחית על גבול הטרורף, נועלת אותה בצנינוק כדי ש תכפר על חטא היותה אשה, היא נראית עדיין כילדה קטנה מפוחדת, אבל כבר מתרגשת ובאה המרידה הנוראה. כשהיא ממנה את פי האם ומכינה עצמה לנשף השנתי של בית-הספר, מתפרצת העוצמה הפנימית הכבירה האצורה בקירבה.

בריגעי האושר בנוסף היא הופכת לרגע ליצור חלומי, סינדרלה שסמרטוטיה נעלמו וכל-כולה קורנת חום וחדווה ענוגה. אבל עם בוא ההשפלה הנוראה, כשדלי של דם-חזירים נשפך על ראשה שזה-עתה הוכתר בכתה מלכת-הגשף, פורצת לפתע אותה עוצמה פנימית החוצה, שוברת מחסומים והורסת כל מה שנקלע בדרכה, ואיש אינו מטיל ספק, אף לרגע, כי כל העוצמה האדירה הזו אכן אצורה בתוך הגוף השב רירי העטוף שימלה המגואלת בדם. ולשם כך, לא די בכישורין-משחק, לשם כך יש